

(סוף מעמוד 7)

זומנים ורכשה את רבע המניות של לודזיה ב־200 אלף ל"י. חברת כתונה לא תצטרך לחפש לקוחות לחוטים. לודזיה תהיה הקבלן הראשי והחברה הכלכלית הלודזונית עשתה צעד נוסף קדימה להגשמת חלומותיה.

רפואה

כמה אנשים ימותו?

3500 רופאים רשומים בהסתדרות הרפואית. 40 מעברות דרושים רופאים. הרופאים קבעו, לפי הוראת הממשלה, תורנות ביניהם, הסכימו שכל רופא ישירת חודש במעברות, נוסף על החודש בעתודות. אולם ברבות הימים מצאו הרופאים, וביוחד המ"כובדים יותר, השולטים בהסתדרות הרפואית, שהעניין לא כדאי. כי בחודש השרות הם מפסידים 500 עד 1000 לירות שכר טרחה.

ישבו ומצאו פתרון: ילכו נא הצעירים. ישנם 400 רופאים צעירים שקיבלו דילומה מאז קום המדינה — יחייבו נא אותם לצאת למעברה לשנה אחת. הציעו את הדבר לממ"שלה, וזו הוציאה תקנה מחייבת לפי תקנות החרום לגיוס כוח האדם. אולם הרופאים הצעירים לא שתקו, פתחו בזעקה גדולה. טענו הם: הזקנים מפסידים חודש של רווחים, אולם אנו נפסיד שנה של השתלמות מקצועית בבית-חולים, בדיקה ב"תקופה בה זקוקים אנו ביותר להשתלמות. ומדוע יגייסו רק אותנו? הלא חסרים במע"רות גם בנאים, חשמלאים, אחיות, פקידים ושאר ירקות. מדוע אין הממשלה מוציאה חוק נגדם?

הקיצוניים ביותר אף ראו בכל העניין מו"מ מה מפלגתית. עניין הטיפול הרפואי במעברות מסור בקבלנות לקופת-חולים, מוסד השנוא על הרופאים הצעירים. אומרים הרופאים, שהתארגנו עתה: קופת-חולים פשוטה את הרגל במעברות, רוצה לחפות על כשלונה, למלא את שורותיה בעובדי-כפייה זולים בעזרת השוט החוקי. הרופאים המגוי"סים יועברו גם במשקים ותיקים (מהם בורר-חיים הרופאים הקשישים הצעירים), ואם סרבו, ישלחו אותם למעברות נידחות, שם אין להם דיור, חתירה ואפשרות לקיים את משפחתם. דוגמה: רופא אחד, שנשלח למעברה, נדרש לספל בארבעה מקומות הרחוקים ארבעה ק"מ לומטר איש מרעהו, לגור בחדר בצריף שאין בו דבר מלבד מיטה, ואיש לא הסכים לבשל לו ארוחתו.

גלך לבית הסוהר! כשהלכו הרופאים אים למשרד הבריאות לטעון את טענותיהם, אמר להם הפקיד האחראי בגלוי-לב: "אין ברירה, אי אפשר לקיים את התסדר הקיים (של תורנות חודשית) כי הרופאים הקשישים עושים סבוטאג'ה."

הציעו הצעירים: לחייב את כל הרופאים לצאת למעברה מחודש עד חצי שנה, לפי שיטה של נקודות המחושבות בהתאם לגיל, לוחק במקצוע, לשרות בצבא ובמחתרת. או: לם הממשלה השיבה בספסים יבשים שדרשו מן הצעירים (שגילם הממוצע 30) להתייצב, אחרת יוטל עליהם מאסר של שנה, קנס של אלף לירות או שניהם יחד הודיעו הרופאים:

ליש שתי לירות נוספות בידיו של הסוכן בערב שלפני ההגדרה וקבל תמורת תשלום שני זה מספר האיגרת. כשנערכה ההגדרה ב־1 לאפריל האוניה שיר למית לרדיו בו מסר הקריין באסיות מודגשת את מספר האיגרת שוכה ב־25 אלף לירות. המספר היה מספר האיגרת על שם אילנה בילבין ושולמית לא האמינה למשמע אוניה, כאשר שב שמואל מעבודתו שמע בתמיהו את ספרה של אשתו, הביע את דעתו: "היום לא הראשון לאפריל!"

אולם קרוב לחצות הלילה נשמע לצלול טורפני וממושך. לתוך הדירה התפרץ סוכן האיגרות שהכריז בקול חנוק ומקוטע מהתרגשות: "זכיתם ב־25 אלף לירות!" שבועיים לאחר הזכייה עוד המשיך שמואל בילבין בעבודתו כנהג שחר בלי שישעה לעצת רבים מחבריו לנטוש את שחר ולהסוך בעל מותית. כי מחשבתם של שולמית ושמואל אל נתגבשה לכלל החלטה סופית — רכישת דירת מגורים, בה תזכה אילנה, מביאת המזל, בחדר נפרד.

משנתפרסמה החלטת הבילבינים עטו עליהם מתחכי דירות, הציעו לספק להם דירה מרווחת תמורת סכומים שהיו נוטלים חצי עד שני שלישי הזכייה. וכשעלתה אחות צעירה על האוטובוס בו נהג שמואל, בטאה לחברתה הרגשה שהחלה רוחת בין חבריו שהעריכו את קור רוחו ומתחכי הדירות שפניהם הוש"בו ריקם: "הסתכלי, הוא נראה והוא מתנהג כמו אדם נורמלי!" אך דבר אחד לא ידעו היא, לא ידעו החברים וכמובן שלא ידעו מתחכי הדירות. אילנה בלבין טרם קבלה את הזכייה במזומנים, בהתאם לסעיף החוק המבטיח תשלום רק כעבור 40 יום מיום שהמספר עלה בגורל.

משפט

"בשבילי הכל שחור"

האם רצחו האחים קרובניק או לא? זו היתה השאלה שנקרה במחוזותיהם של עשרות הנאספים בבית המשפט המחוזי, לישיבה ה־24 והמכריעה בפרשת הטרדיה שמתחוללה עם שחר לפני שמונה חודשים ברחוב יפואי שקס. ד"ר נתן ברוכאי, נשיא בית-המשפט המחוזי, גילה דקות מספר לפי ניכונתו להקראת פסק-הדין אופטימיטיות שלא התמשה: "היום נגמור עם זה. העניין לא יקח יותר משעתיים." הוא לא הביא ב"חשבון כמה עובדות. העיקרית: ד"ר אברהם גורלי, סניגורם הנודע של הנאשמים גניס לשלב הסופי של הדיונים את שא כשרונו המשפטי למאבק חריף ומפולפל, נגד בית המשפט, התביעה הכללית והאזרחית.

כאשר החל השופט ברוכאי בהקראת מס' קנות בית-המשפט, נסתמן חיובו המפורסם של גורלי בזווית פיו, הוא התישב בנוחיות לפני שולחיו, סגן-משנה יהודה וטראי ירו, חם קרובניק, אשר ייבו, שלחים כמנהג, מגודלי זקן, והקשיבו לחריצת גורלם מפי שלושת השופטים, נשיא בית-המשפט המ

פין, כלומר לכל האזרחים שיסתפקו בהכשר הרבנים הארגוניים. בהגיע הבשר לנמל חיפה שנתה הרבנות את דעתה, החליטה בצורה שנראתה שרירותית למדי להכשיר שלושה רבנים של המש"לוח, להטריף את הרבע הרביעי. לעומת הס'ברה המרגיע של הרבנות כי רק מיעוט בתי המטבחים הארגוניים חשודים על אי הק'פדה יתרה, חפשו יודעי דבר הסבר פשוט

התאבקות על מכונות, בראשון זמאי, בירושלים
לחם ומשחקי קרקס — בייחוד החלק השני

יותר: חשש הרבנות כי 83 אחוז הצרכנים הרשומים באטליונים כשרים, והמשמשים סיוע ראשי בירי הדתיים במלחמתם נגד יבוא הבשר הבלתי כשר עלולים לא להתחשב בהחלטת הרבנות מתוך רעבונם לבשר ויהפ'כו את הקערה על פיה.

בינתיים התערב בדבר הציר הארגוני בישראל, ד"ר פכלו מנגואל, שהוא יהודי, ושנאלץ להשלים את ידיעותיו בענייני המ"חב בהתמחות קצרה בדיני ישראל והכשרות. כי הרבנות הארגוניית הגישה את תעצומותיה, הודיעה שלא תקבל את מרות הרבנות הראשית בישראל כמוסד עליון קובע בענייני דת, תוך לזלוול גמור ביהדות החודרית בתפ"ה התערבותו של ד"ר מנגואל היתה אף היא אחד הגורמים לרכון עמדת הרבנות, אולם עתיד יבוא הבשר מארגונייה נשאר תחת סימן שאלה. כי לרפובליקה הדרום-אמריקאית אין עודפי בשר רבים ועל סחורתה זאת רבים הקופצים (כממשלה השמרנית הברזילאית) במצע הכחירות שלה יותר ("בשר אדום"). מלבד זה אין ממשלת ארגנטינה רוצה בעלבון קהילתה היהודית ונראה כי רק ממוש יבוא הבשר החבשי על-ידי קבוצת מרידור יציל את אורחי ישראל מהת'נורות ממושכת מבשר.

דרכי חיים

בכל זאת, הראשון באפריל

לפני 14 שנה יצא שמואל בילבין, יליד חיפה בן 15, בלונדי-שער וחום-עניינים לע"בוד בחברת האשלג. בקליה שהה שמואל משך שנתיים וחצי, התמחה במסגרות, רתכות ונפחות. בתום תקופה זאת חזר לחיפה כבעל מקצוע, עבד בבתי-מלאכה פרטיים ובמספנת הצי הבריטי.

כעבור שש שנים, בהגיע שמואל לגיל 20, חיפש דרכים להשתכר יותר מאשר במקצועו. פתרונו: רכישת מכונת משא, בה הוביל משאות ואותה לקח עמו למלחמת העצמאות. בהשתחרר שמואל משרותו בצה"ל נזכה ל'דעת שהמכונת נזוקה קשה לאחר הטלתולים הרבים שעברה יחד עם בעלה בכבישים-לא-כבישים. הוא מכר את המכונת, נעזר בהל'ואת אנף השקום והפך חבר קואופרטיב ה'אוטובוסים שחר. חדשים לאחר מכן נשא את נצרתו השחרורת, שולמית, לאשה.

מזל זה של ה'ניקו'ת. לפני חודש, במלואת עשרה חדשים לבכורת משפחת בילבין אילנה, התדפק הגורל על דלת דירת הבילבינים ב'צורת סוכן אגרות מנדנד של המלוהה הלא-מי שהציע איגרת ללא מספר בתשלומים לשעורין. שולמית לסירובה בתחילה, לא יכ'לה לעמוד בהפצרות הסוכן, רכשה איגרת תמורת תשלום ראשון של ארבע לירות. תוך אמונה במזלה של אילנה, ביקשה לרשום את האיגרת על שם התינוקת.

למרות ששמואל צחק להחלטת אשתו ל'השקיע ארבע לירות בהגדרה, הקפיד להש'

או ימות. בין הרופאים עצמם עוברים בלחש סיפורים על שוכני מעברות שהגיעו במצב אנוש לשולחן הנתוחים, מפני שהרופא צעיר, חסר כל ניסיון, חיכה כמה ימים עד שהעז לקבוע דיאגנוזה.

אמר פקיד במעברה: "למסור את כל המע"רות לצעירים כאלה, רק כדי שהעולים יראו תואר של רופא על הדלת, זהו פשע! כמה אנשים ימותו בגלל זה?"

מזונות

תחת סימן שאלה

שני שליחי הרבנות הראשית שיצאו לב'דוק את כשרות הבשר הארגוני מוצאו פגם באחד מבתי-המטבחים והרבנות עמדה ל'הטריף את משלוח הבשר שהגיע ערב הג'פסח. נזכה החשש להשבת שמהת החג ואחר מחאת ממשלת ארגנטינה היחלט לע'להטריף משלוח זה ולהסתפק באזהרה לע'תיד. בשר שיישחט בארגנטינה שלא תחת השגחת הרבנות הישראלית לא יוכר ככשר. שבועיים אחר החג נפלה פצצה. הרבנות החליטה להטריף 3000 טון בשר ארגוני * תוך טענה שמשרד המסחר והתעשייה הת'עלם מאזהרת הרבנות. משרדו של דב יוסף הגיב בהחלטה שיחלק את הבשר לכל דיכ'

* למעשה, הגיעו רק 1800 טון.

"20 מיליון הגישו מאמריקה!"

הארץ

בשידורו ב"קול ישראל" אמש לרגל יום העצמות אמר ראש הממשלה... (הארץ)

צבי דומיניק, ראשון-לציון שמחר יהיה גם בשר?

* מסר הערכה מדוייקת, כמה חיילים יישארו בצבע (מעריב).

ב. ב., קרית-ים אל נא נלבין את פניהם.

* הרגשת התלות בורים... היא המור נחת ביסוד האדישות, הציוניות וה'שחיתות (העולם הזה)

אלמוני, תל-אביב וכל שאר האסונות.

* קצין ושהה תותחנים... נעלמו עק'בותיהם במדבר... כבורים שהם תעו בדרך בסופת חול כבדה (מעריב) בום!

* אסתר ויליאמס — הוברד קול ב'יצירה המוסיקלית הרומנטית הגדולה "ישנה ארץ ושירתה אהבה" (ידיעות אחרונות)

אריה סורקיס, תל-אביב לננוב את הלבבות?